

**הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"**

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

הפולך

פרשת נח

אדר

הפירוד לעומת האחדות:

בראשית פרשת נח פרק ו (יג) ויאמר אלהים לנח קץ פליבשר בא לפניי כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: פרק ז (כג) וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה: פרק יא (ד) ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פרנפוז על פני כלהארץ: (ו) ויאמר יקוק הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: (ז) הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: (ח) ויפץ יקוק אתם משם על פני כל הארץ ויחידלו לבנות העיר: (ט) עליון קרא שמה בבל כיישם בבל שפת כלהארץ ומשם הפיצם יקוק על פני כל הארץ:

שאלות:

א { עלינו להתבונן בפרשתנו אשר מסופר על שני דורות דור המבול ודור הפלגה, והנה דור המבול חטאם היה בין אדם לחברו שהארץ מלאה חמס וגזלו אחד את השני והשחיתו דרכם בעריות, ואם כן מדוע הקב"ה מחה את כל הבריאה והיקום דבר שנראה להבנתנו שהוא עונש מוגזם וחמור ביותר? }

ב { לעומת זה מסופר על דור ההפלה אשר חטאו בבין אדם למקום עבדו עבודה זרה וכפרו בקב"ה עד אשר רצו לבנות מגדל ולהילחם ח"ו עם הקב"ה ועוד דברים נוראים אשר מבואר במדרשים על דור הפלגה ובכל זאת לא נענשו יש לשאול כיצד לא נענשו דור הפלגה על עוונם אלא בסך הכל בלל שפתם ופיזרן בעולם? }

אקטואליה הבחירות בתקופה זו:

הנה אנחנו נמצאים בתקופת הבחירות לרשויות המקומיות ומטבען של דברים שיש התלהטות הרוחות והתנצחויות מי ינצח ויגיע להישגים שאליהן הוא שואף מבלי להתייחס לצדק והיושר אלא תאוות הכבוד והשלטון אשר נעטף במעטה של השקפת תורה מאחר והכל למען התורה ולומדיה ולהגדיל תורה ולהאדירה, ומתוך אמוציות ההופך לחומר נפץ להעצים את המלחמה הפנימית כיצד אפשר לכבוש עוד עמדה ולהגיע ליותר ויותר מבלי לתת את הדעת על הרמיסה והפגיעה הנעשית בדרך ונכשלים ומכשילים את הציבור בלשון הרע ומחלוקות ונקמות ומוצאים לפועל את כל המידות השליליות נגד השקפת התורה ונגד רצון השי"ת, ואילו היו מתלכדים וחושבים חשיבה משותפת כיצד להרבות כבוד שמים מן הראוי להבדיל בין ערים חרדיות לבין ערים חלוניות, שבערים חרדיות הדברים צריכים להיעשות בצדק וביושר בהסכמה משותפת ובאחדות מבלי לפצל את הלבבות ולגרום לאש ותימרות עשן בשביל שיקולים יצריים כבוד ושלטון, ואילו בערים חלוניות יש לתת את הדעת על העיקר מהיא הדרך להשיג את שמירת ערכי היהדות יותר מעל כל חשבונות אחרים המנחים את העוסקים במלאכה, למרות שאי אפשר להניח אצבע מאשימה על אף אחד, בהיות וכולם מדברים בעד השלום והאחדות והנסתרות להשם אלוקינו מה המניעים של כל אחד במעשיו, אך בכל מקרה המציאות טופחת על פינינו שהבחירות גורמות שיש בתוך הציבור מחלוקות ושבא וכל חטאי הלשון והכל בשם התורה, בהיות ודרכו של היצר הרע לפעול ולהטעות את האדם ולהראות לו את הצדק והיושר במעשיו, עד שהצליח הנחש להשפיע אפילו על חוה יצירת כפיו של הקב"ה לעבור על ציווי הקב"ה בזה שהראה לה בצבעים ורודים את עץ הדעת כמ"ש **פרשת בראשית פרק ג (ו) ותרא האשה כי טוב העץ למאכל, וכי תאוה הוא לעינים, ונחמד העץ להשפיל, ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל:** איך יתכן שפתאום היא רואה את עץ הדעת בצבעים כאלה ורודים עם תוארים מיוחדים טוב למאכל ותאוה לעינים ונחמד להשכיל, הבא נתבונן הרי היא לא טעמה ולא ניסתה את עץ הדעת לפני כן וכיצד יכולה להגיע למסקנה מרחיקת לכת שהוא טוב לאכילה ושיש בכוחו להשכיל ואף נראה לה מאוד יפה, אלא תורתנו הקדושה מלמדת אותנו עד כמה גדול כוחו של היצר להטעות את האדם להראות לו את העבירה בצבעים הכי ורודים והכל לעשות רצון השם, ועלינו לשאול הכיצד נדע ונכיר בטעותנו ונתגבר על יצרנו, ומפרשתנו נשכיל להבין כאשר נבאר בעה"ת.

דור המבול והיפוכו דור הפלגה:

הנה בפרשתנו מסופר על שני מאורעות שהיו לאחר בריאת העולם והן דור המבול ודור הפלגה, אולם כאשר נתבונן הם שני הפכים לגמרי, **דור המבול** החטא היה שחיתות וחמס כל אחד אוהב את עצמו וטיפח את האנוכיות שבו וכל אשר יחפוץ יעשה מבלי להתחשב בזולת כלל וזהו הרס לעולם עד שאין כדאי להשאיר את קיום העולם במצב זה מאחר ועולם חסד יבנה ולכן הקב"ה החריב כל העולם שעל ידי פירוד הלבבות אין שום קיום לעולם ולזאת הענישם עונש גדול עד שמחה את כל היקום. **לעומת זה דור הפלגה** הבא אחרי דור המבול למדו היטב מעוון דור הקודם ואדרבה החליטו על אחדות עד שכל בני האדם דיברו בשפה אחת ודברים אחדים, למרות אשר רצו לבנות מגדל ולהילחם ח"ו עם הקב"ה וכפרו ועבדו ע"ז ודברים נוראים אשר מבואר במדרשים על דור הפלגה ובכל זאת לא נענשו, הטעם כמאמר הקב"ה **פרק יא (ו) ויאמר יקוק הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות:** וזה כוח האחדות וחיבור הלבבות, וכוונת הקב"ה לומר שכאשר הם מאוחדים אי אפשר להענישם ויכולים לעשות כל אשר ירצו באין מפריע שאין מידת פורענות פוגעת באחדות, וכמאמר חז"ל על הפסוק הושע פרק ד (יז) חבור עצבים אפרים הנתן לו: אפילו עובדי עבודה זרה והן מחוברים הקב"ה מניח להם, וכן אמרו חז"ל כשאחד הולך לבד בלילה יש סכנה, ואילו אם הולך עם חבירו יש סגולה שיקבלו עליהם לאהוב אחד את השני ובה ינצלו מנזק. ולכן הקב"ה לא היה שייך שיענישם על מעשיהם הרעים, וכל העצה שנתרה לעשות פירוד בניהם ועל ידי זה הכל יתמוטט וזהו כל עונשם [מכאן לקחו ולמדו את הכלל הפרד ומשול אשר לצערנו משתמשים בו בפוליטיקה].

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

כוח הנסתר שיש באחדות המגדל הכי גבוה מאז בריאת העולם:

הנה בימינו ישנה תחרות בין מדינות העולם מי יבנה את הבניין הכי גבוה בעולם כעת הבניין הכי גבוה נמצא בדובאי בשם בורג' ח'ליפה המתנשא לגובה של 828 מטר עם 163 קומות. וכן יש בסיס מגדלים של שש מאות מטר, וכן בניו יורק מגדל של ארבע מאות מטר ועוד, ובתוכניות העתיד רוצים לבנות בערב הסעודית בונים בניין של אלף מטר, והונג קונג בעוד כעשרים שנה יבנו מגדל בגובה של 1.6 ק"מ, וכל זה לאחר שיש את כל התפתחות המדע והטכנולוגיה בעולם, **לעומת זה הבא נתבונן מה כוחו של האחדות שהוא הכלי הכי חזק בעולם עד היכן הגיעו דור הפלגה, וכתב בספר הישר וז"ל** ויהי בהיותם בונים ויבנו להם עיר גדולה ומגדל בתוכה גבוה וחזק מאד מאד, **כי מרוב הגבהות לא יגיע החומר והלבנים אצל הבונים בעלותם אליו עד מלאת לעולים שנה תמימה**, ואחרי כן יגיעו אל הבונים ויתנו להם החומר והלבנים, ככה יעשו בכל יום ויהיו אלה עולים ואלה יורדים כל היום עכ"ל. וראיתם באוצר אגדות התורה שהיה גובהו כשבעים מיל [ק"מ]. **עוד מבואר בזוהר** שר' חייא ור' יהודה הלכו על הרים הגבוהים ומצאו עצם אחד מעצמות דור המבול ובאותו עצם פסעו שלש מאות פסיעות והיא רק עצם אחת מגוף האדם, פירושו של דבר לערך מאה וחמישים מטר רק עצם אחת, ונתאר לעצמנו כל אורך גופם היה אורך חמש מאות מטר, ועל ענקים כאלו היה מדובר, עד שבוהו הבינו ר"ח ור"י מדוע לא פחדו מדין שמים כיון שאמרו אנחנו נוכל להילחם בכל עונש שיבא נגדנו ע"ש. ובגודל כזה של בני אדם נאמר מהלך שנה לרדת אם נעריך הדבר הרי הדבר יגיע לעשרות רבות של קילומטרים שאין ביכולת שום מדינה בעולם לעשות אפילו בימנו, וכל זה עשו ללא מנופים ומיכשור אלא בכוחות גופם. ואין להתפלא היתכן כדבר הזה ואולי סתם גוזמה, הנה לנו דוגמה מימינו שרואים בעינינו אבן בכותל המערבי אורך האבן חושב לפי 14 מ', גובה האבן חושב לפי 3.3 מ', עומק האבן חושב לפי 4.6 מ', ומשקלה כשש מאות טון ואין היום שום מיכשור שיכול להרים כזו אבן ולבנותה בגובה הקיר, ובכל זאת הצליחו, בדומה לכך המגדל. והשאלה כיצד הצליחו, התשובה לכך מכוח האחדות אפשר להשיג כל דבר אפילו נגד השכל כמאמר הקב"ה, ולעומת זאת בפירוד הנובע מאנוכיות כדור המבול יש רק חורבן ואין לו קיום. ואין הדברים אמורים רק במחלוקת של שנה אלא כל שיש פירוד אינו טוב גם כאשר נצרך הדבר כעין שמצינו בפירוד המים כאשר נבאר. וכבר אמרה התורה איכה ירדוף אחד אלף ושניים יניסו רבבה, ואמרו חז"ל כמבואר ברש"י והלא החשבון אם אחד אלף שניים יניסו אלפיים וכיצד יוכלו להניס רבבה עשרת אלפים, אלא ללמדנו על כוח הנסתר שמתגלה באחדות וגודל ההישגים וההצלחה הטמונה באחדות אין לזה ערוך ושיעור.

יום שני לא נאמר בו כי טוב:

מבואר בפרשת בראשית פ"א פסוק (ו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְיִהְיֶה מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם: (ז) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרְקִיעַ וַיְהִי־כֵן: (ח) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: ומבואר בחז"ל היום היחיד שלא נאמר בו כי טוב בגלל שבו נעשה חלוקה והבדלה בין מים למים שמטבעם הן אחד, וללמדנו כשיש מחלוקת גם אם הדבר נצרך לבריאה עדיין לא שייך לומר כי טוב על מצב כזה. ולכן תיקנו חז"ל ביום שני לומר בו את המזמור לבני קרח בשיר של יום, לרמז כי בני קרח לא מתו וצריך להיות זהירים בדבר בכל דור ודור. **ועוד מבואר במסכת פסחים דף נד ע"א ואמר רבי בנאה בריה דרבי עולא מפני מה לא נאמר כי טוב בשני בשבת, מפני שנברא בו אור של גיהנם. ואפשר בגלל שהיה בו פירוד הוכשר לברוא בו את הגיהנם. **וכ"כ הריקאנטי פרשת בראשית** ספר הזוהר ומחלוקת הוה בשני דביה הוה גיהנם דאיהו נורא דדליק. **עוד הביא בעקידת יצחק בראשית שער ג (פרשת בראשית)** ובמדרש מפני מה לא נאמר בשני כי טוב ר' חנינא אמר לפי שבו נברא המחלוקת שנאמר ויהי מבדיל בין מים למים. א"ר טיובמי ומה מחלוקת שהיה לתקון עולם וישבו אין כתיב כאן כי טוב, מחלוקת שהוא לערבוב העולם על אחת כמה וכמה ע"כ.**

מכאן אנו למדים מהו רצון השם ומה המבחן למעשיו של האדם האם רצויים הן לפני הקב"ה או לא, והוא שכל מחלוקת הבדלה או פירוד הלבבות מאוסה בעיני השם יתברך, ואפילו כאשר היא מוכרחת להיעשות לצורך הבריאה עכ"פ אי אפשר לומר על זה כי טוב וק"ו אלף פעמים על מעשיו של האדם אשר בדרך כלל מטעה אותו יצרו להראות לו שמעשיו לשם שמים, ולכן אין לשכוח ולהביא בחשבון את ההשלכות והנזקים שנעשה ממחלוקת וכאשר נביא דברי חז"ל להלן.

השפעת הפירוד במים לדורות:

עוד מבואר במסכת תענית דף כז ע"ב תנו רבנן: אנשי משמר היו מתפללין על קרבן אחיהם שיתקבל ברצון, ואנשי מעמד מתכנסין לבית הכנסת, ויושבין ארבע תעניות: בשני בשבת, בשלישי, ברביעי, ובחמישי. **בשני - על יורדי הים, בשלישי - על הולכי מדברות. ברביעי - על אסכרא שלא תיפול על התינוקות, בחמישי - על עוברות ומיניקות. עוברות - שלא יפילו, מיניקות - שיניקו את בניהם. ופרש"י שם.** תנו רבנן אנשי משמר מתפללין על קרבן אחיהן - תמידים שבכל יום. אנשי משמר - אותן עשרים וארבעה שהיו בעריהן. **בשני על יורדי הים - דכתיב בשני (בראשית א) יהי רקיע בתוך המים וצריך להזכיר ולרצות על הדבר עכ"ל.**

ללמדנו שאותו פירוד בין המים העליונים לתחתונים משפיע על המציאות לדורות ויורדי הים ביום שני נמצאים בסכנה והיו מתפללים ומתענים עליהן שינצלו מפני הקטרוג ומידת הדין שנוצר בגלל הפירוד.

דברי חז"ל הפירוד בין עשוי ליעקב כנגד יום שני:

ומבואר דבר נפלא עוד מהשלכות הפירוד של יום שני באגדת בראשית (בובר) פרק נג ד"ה [א] ותדר נדר. שבע עקרות הן כנגד שבעת ימי בראשית, הראשונה שרה, דכתיב ותהי שרה עקרה וגו' (בראשית יא ל), כנגד יום ראשון, ומה נברא ביום ראשון שמים וארץ, בעלה של זו הקנהו להקב"ה, שנאמר ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ (בראשית יד ט), השנייה רבקה, שנאמר ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה היא (בראשית כה כא). כנגד יום שני, ומה נברא ביום שני, [הרקיע] יהי רקיע בתוך המים. [ויהי מבדיל בין מים למים] (בראשית א ו). אף רבקה הוליד שנים יעקב

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

ועשו, שנאמר ואבדיל אתכם מן העמים (ויקרא כ כו). השלישית לאה, שנאמר וירא ה' כי שנואה לאה ויפתח את רחמה (בראשית כט לא), כנגד יום שלישי, וכתוב בו תדשא הארץ דשא (בראשית א יא). וראובן בנה של לאה היה, שנאמר וילך ראובן בימי קציר חטים (בראשית ל יד). הרביעית זו רחל, כנגד יום רביעי, ומה נברא בו, שמש וירח וכוכבים ומזלות, שנאמר ויאמר אלהים יהי מאורות (בראשית א יד), ועמד יוסף בנה של רחל, והן השתחוו לו, שנאמר והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי (בראשית לו ט). החמישית זו חנה כנגד יום חמישי, ומה נברא ביום חמישי, ועוף יעופף על הארץ (בראשית א כ). וכן היה שמואל עוסק בעסקיהם של ישראל, והולך בכל המקומות, שנאמר והלך מדי שנה בשנה וגומר, ותשובתו הרמתה כי שם ביתו (שמואל א' ז טז ויז). הששית זו הצללפונית אמו של שמשון, שנאמר ושם אחותם הצללפונית (דברי הימים א' ד ג), כנגד יום ששי, ומה נברא ביום ששי, אדם, ומה היה לאדם, מת בידי אשתו, שנא' ולאדם אמר וגו' (בראשית ג יז), ושמשון בנה מת על ידי אשתו, שנאמר ויאהב אשה בנחל שורק ושמה דלילה (שופטים טז ד). ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו (שופטים ט"ז כא). השביעית זו ציון, כנגד יום השביעי, ומה כתוב בו, וינח ביום השביעי (שמות כ יא). וציון זאת מנוחתנו עדי עד (תהלים קלב יד), לכך אמר ישעיה רני עקרה לא ילדה וגו' (ישעיה נד א) ע"כ. מדברי המדרש מתבאר שמכת הפירוד של יום שני נוצר הפירוד בין עשיו לעקב.

דברי הכלי יקר כל המריבות בעולם מקורן מכוח יום שני:

וכתב הכלי יקר במדבר פרק כ פסוק ג. וירב העם עם משה. בכל התלוות לא מציינו לשון מריבה כי אם על עסקי מים שתי פעמים. כאן, ובמסה ומריבה (שמות יז ז) לפי שמן המים נברא המחלוקת, כמו שאמרו חז"ל (בראשית רבה ד ו) מפני מה לא נאמר כי טוב בשני לפי שבו נברא המחלוקת, שנאמר (בראשית א ו) ויהי מבדיל בין מים למים. ומפורש בקבלה (משלי יז יד) פוטר מים ראשית מדון, מה שנפטרנו ונבדלו המים זה מזה זה ראשית מדון והתחלה לכל מריבה, וכן מריבת רועי יצחק על אודות המים כי כל זה נמשך בטבע ממים הראשונים, ורבו עם משה שנמשה מן המים וידו משלה במים בים סוף ובצור, ולמה לא יוציא לנו מצור החלמיש גם עתה עכ"ל:

דברי האלשיך הקדוש השפעת היום השני על מאורעות האלף השני:

כתב האלשיך על בראשית פרק א פסוק ו ז"ל והיום השני הוא רמז לאלף השני, והוא כי הנה שני פעמים עשה הוא יתברך דברים גדולים ומפורסמים על ידי המים. אחד באלף השני והוא מבול המים שהיה בשנת אלף ותרנ"ו שנה. שנית באלף השלישי הוא ענין קריעת ים סוף. והנה ענין המבול - שנתחברו מים תחתונים של מעינות תהום עם מים עליונים, כי ארובות השמים נפתחו, עד שריחם הוא יתברך ויבדל ביניהם ויסכרו מעינות תהום ויכלא הגשם מן השמים - נרמז ביום שני באומרו ויהי מבדיל בין מים למים ויבדל בין המים כו', שהוא רמז אל מה שהיה באלף השני. וענין קריעת ים סוף - שהיה באלף השלישי שנצבו מים כמו נד ונראית היבשה - נרמז ביום השלישי יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה. ועל כן למה שענין מעשה המים שבשני היתה צרה גדולה מאד, שאף שרחם ה' על עולמו בהשאיר נח, לא יבצר מהיותה רעה רבה, על כן לא נאמר בו כי טוב. אך מעשה המים שבשלישי שהוא רמז אל קריעת ים סוף שהיה טוב מאד, נאמר בו כי טוב. והיות ענין יקו המים כו' בשני, היה בלתי אפשר, כי איך ירמוז בשני מה שהיה עתיד להיות באלף השלישי, על כן לא נגמרה בו מלאכת המים, ולא נאמר בו כי טוב עד השלישי עכ"ל:

מעשה כיצד אחדות מצילה ממות:

מסופר בספרים מעשה בשני אנשים אשר היו ידידים טובים עוד מילדות והיו קשורים אחד לשני בלב ובנפש כל אחד היה מוכן להקריב בשביל השני את כל חייו והפסוק ואהבת לרעך כמוך היה מושג מוחשי אצלם, והנה סמוך למקום מגוריהם שכנה מדינה שהיתה עוינת למדינה בה התגוררו ותמיד היתה נטושה ביניהם מלחמה, ומיודענו היהודי היה נוהג להביא סחורות מן המדינה הסמוכה בה היה המאבק בינה לבין מדינתו, והנה באחד הפעמים שהלך למדינה הזרה לרגל עסקיו גילו אנשי העיר שיהודי זה הוא מתושבי המדינה העוינת ומיד גילו את אוזן השלטונות על כך שהאיש חשוד בתור מרגל לטובת מדינתו, וכיון שהיה זה בשעת סכנה שעת מלחמה לכך נאסר האיש מיד והביאוהו לפני השופט והיות ועבירת ריגול היתה עבירה פלילית וחמורה ביותר לכך לא דרשו וחקרו הרבה אלא מיד חרצו את דינו לגזר דין מוות על עמוד התלייה, כל נסיונות היהודי להוכיח את צדקתו שהוא בא לכאן רק לרגל עסקיו וכי הוא חף מפשע לא הועילו כלל ואנשי השלטון קבעו את היום שלמחרת לביצוע גזר הדין, משראה היהודי שאפסו כל התקוות ואין סיכוי לשכנעם יותר ביקש במר נפשו מן השופט הגוי שלפחות יתן לו אורכה של שבוע ימים שיספיק ללכת לביתו כדי להיפרד מבני ביתו ולומר להם את צוואתו האחרונה, ואולם גם לבקשה זו לא אבה השופט להסכים באומרו ומי יערוב לי שאכן באמת תשוב בתום המועד הנקוב ואולי כל בקשתך אינה אלא תחבולה כדי להתחמק מדי השלטונות, היהודי בשומעו זאת התפרץ בבכי ואמר לשופט הנה מוכן אני להוכיח שנאמנים דברי ידיד נאמן יש לי ויש בינינו ידידות חזקה אשר לא תתואר במילים הוא ודאי יסכים לשבת כערבון עד אשר אשוב בסוף שבעת הימים, השופט לא האמין לדברי היהודי הייתכן שיהיה חבר כזה שמוכן לתת את חייו בתור ערבון עבור טובתו של השני, ואולם משהזמין לפניו את החבר השני ונוכח לדעת שאכן הלה מוכן למשכן את חייו עבור חברו הסכים השופט הנדהם לבקשה והחתים את החבר הנשאר לערבון על שטר בו נכתב שבאים לא יחזור המרגל בסוף השבוע יובל הוא במקומו, אל עמוד התלייה החבר חתם על ההתחייבות והלה נזדרז לנסוע להיפרד מבני ביתו. והנה חלפו ועברו להם שבעת הימים ואולם החבר הנאשם עדיין לא חזר השופטים הגויים שלחו להודיע לחבר שלקח ערבות תחתיו שאם לא יגיע הנאשם עד שעה בערב יאלצו להוביל אותו במקומו אל עמוד התלייה, ואכן החשש נתאמת הנאשם לא חזר בשעה המיועדת והשלטון הוציא כרוז לכל בני העיר להתאסף בכיכר העיר ולחזות בגזר הדין שהוטל על חברו של הנאשם, וכך הובל החבר אל עמוד התלייה לקול צהלתם של המוני הגויים שהתאספו מסביב כדי לצפות במחזה הנדיר, והנה כאשר ניגשו לביצוע גזר הדין עצרו הכל את נשימתם

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

והאווירה היתה מחושמלת מרוב מתח התליין כיסה את פניו וניגש להדק את החבל סביב גרונו של הנאשם ופתאום אז, שמעו כל הקהל צרחות וצעקות איומות מרחוק הם הפנו מבטם אחורה ומה רואות עיניהם את המרגל הנאשם שרץ בכל כוחו וצועק בטירוף לעבר עמוד התלייה עצור עצור, התברר שמיודענו הנאשם אחר קצת בדרכו והספיק להגיע בדיוק בשניות האחרונות, מיד החלה מהומה גדולה היהודי הנאשם קפץ מיד אל עמוד התלייה והודיע שהוא הנאשם וחברו כבר משוחרר ואולם למרבה הפלא קרה כאן דבר שלא יאומן, גם החבר השני לא רצה לרדת מעמוד התלייה בטענה שכיון שהוא בטוח שחברו חף מפשע א"כ ליבו לא יכול לתת שיהרגוהו והריני מוכן להיתלות במקומו, ואילו חברו צועק לעומתו חלילה וחס עלי הוטל גזר הדין ואתה משוחרר לביתך, התליין ההמום כמעט נפל לאחוריו מרוב שיגעון ויכוח כזה הוא עוד לא ראה מימיו זה מושך את החבל לצידו וזה מושך את החבל לצידו ידידות עמוקה כזו עד כדי למסור נפש למען השני הוא לא ראה מימיו, וגם הציבור הרחב שעמדו שם היו המומים למראה עיניהם ויכוח מסוג זה הם לא שמעו מימיהם וכיון שאף אחד לא ידע מה להכריע בנידון הקריבו את משפטם לפני המלך של אותה מדינה, המלך ששמע את טענות שני הצדדים ג"כ נדהם לא פחות מקודמיו כל אחד מוכן למות בשביל השני, כל אחד אוהב את השני יותר מגופו, המלך התרשם עמוקות מידידות טפלאה זו ודבר זה רק הגביר אצלו את העובדה שבאמת אנשים נפלאים כאלו הם בודאי חפים מפשע ורק עלילה טפילה העלילו עליהם, אי לזאת לקח המלך את הענין לידיים ופתח שוב את תיק האשמה וחקר ודרש לפרטים עד שהוברר לו שאכן כל העסק פה עלילת שוא ואלא היה כאן כלל עבירה של ריגול, המלך ביטל מיד את גזר הדין ושיחררם לחופשי, ואולם קודם לכן ביקש מהם להמתין קימעה ברצונו לפנות אליהם בבקשה נירגשת מיימי לא ראיתי אמר המלך בהתפעלות ידידות אמיתית וכנה כמו שלכם ומימי לא נפגשתי באנשים שיש להם לב זהב כמותכם אנה ממכם צרפו גם אותי לחבורת הידידות שלכם גם אני רוצה להיות החבר השלישי שלכם. ועל זה אומר הכתוב ואהבת לרעך כמוך אני ה' [ויקרא יט יח] כשאתה אוהב באמת את חברך כמוך ממש כביכול גם אני ה' מצטרף לחברות שלכם. הראת לדעת כי רק על ידי אחדות מעשיו רצויים לפני השם יתברך עד שגם הוא מתחבר אליהם.

מוסר השכל

הראת לדעת עד כמה ההפסד והנזק שבפירוד, ושכל שנאה ומחלוקת מאוסה בעיני השם יתברך, ואפילו באופן שהוא נצרך לבריאת העולם לא נאמר בו כי טוב וק"ו אלף פעמים במעשה אדם שנעשים משקולים שונים, לעומת הרווח וההצלחה באחדות עד שאפילו השם יתברך מתחבר אליהן, ואפילו ח"ו אינו תואם את רוח התורה ועובדי ע"ז אינם נענשים, נמצאנו למדים מכאן עד כמה מוטלת חובה על כל אחד ואחד לחבר את הלבבות ולהרבות באהבת ישראל, כי כבר אמר הקב"ה לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה אלא השלום, ובפרט בתקופתנו זו תקופת הבחירות אשר היצר מלבה את המחלוקות ופירוד הלבבות בשם התורה וגורם לשנאה ואיבוד כל חלקה טובה, עד שפעמים מוכנים להרחיק לכת ולעשות דברים שנוגדים את השקפת התורה לצערנו וכמובן הכל בשם התורה כי כך דרכו של היצר כנ"ל, אך מפרשתנו למדנו שבכדי להתגונן מכל פורענות ולהשיג את ההצלחה הסגולה היחידה היא האחדות שאפילו דור הפלגה שהתאחדו לרעה אין דרך להענישם אלא ע"י פירוד בניהם, ולזאת החלש יאמר גיבור אני ויתעלה מעל כל החשבונות ויפעל בכל כוחו לאחד את הלבבות ולהשכין שלום כי כל דרכי התורה כתוב דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום וכאשר הולכים בדרך המונעת את השלום אינה דרכה של תורה היות והקב"ה שמו שלום ומברך את עם ישראל בשלום, ויעזור השם שנזכה כולנו להרבות באהבת ישראל ואיש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק ויקויים בנו ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצון השם ועל ידי זה יגדל קרן התורה ולומדיה וירבה כבוד שמים ויפיל את כל אויבנו תחתנו ויחיש את גאולתנו במהרה בימינו אמן.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך

מרדכי מלכא